

land worden gemaakt. De Nederlandsche zoowel als de buitenlandsche specialité's verdienen de waardeering van den Nederlandschen geneeskundige niet; hij, die ze voorschrijft, en er zijn helaas niet weinigen, ook onder de Nederlandsche artsen, die dit doen, liefst nog met de bijvoeging „in origineele verpakking", maakt zich schuldig aan het bevorderen der kwakzalverij. Zou er werkelijk één onder de Nederlandsche artsen zijn, die gelooft, dat de therapeutische kennis, die hij opdoet uit het reclamebillet van den specialité-fabrikant, ontoegankelijk is voor degenen, wien hij het hem in samenstelling, bereiding en feitelijk ook in werking onbekende geneesmiddel heeft voorgeschreven?

Wij hebben in Nederland behoefte aan fabrieken, waarin de enkelvoudige geneesmiddelen worden bereid en aan een goed geleide cultuur van geneeskrachtige grondstoffen. Het zijn deze, die het uitgangspunt voor de behandeling met geneesmiddelen van onze geneeskundigen moeten vormen; onze Nederlandsche apothekers zijn wel in staat, om er de geneesmiddelvormen uit te bereiden, zooals de arts wenscht, dat zij zijn patiënten worden toegediend. Aan de fabricatie van de pillen van dr. A., de pastilles à la, de injecties zus of zoo, de likeur van, het extractum naar het onbekende voorschrift van prof., bestaat heelemaal geen behoefte. Wij hebben een permanente pharmacopee-commissie, om ons voor dit soort bereidingen goede officieele, en, naar wij hopen, verstandige geneesheeren, om ons goede magistrale voorschriften te geven. Een beetje meer belangstelling voor beide soorten van voorschriften bij onze artsen en wat minder aandacht voor de reclames van de specialité-fabrikanten zou den Nederlandschen zieken ten goede komen en de aandacht onzer fabrikanten wat meer vestigen op de bereiding van de grondstoffen, en wat minder op het zoeken naar voorschriften voor oorspronkelijke en imitatie-specialité's.

Amsterdam, 26 Maart 1917.

P. VAN DER WIELEN.

NEDERLANDSCHE GENEESMIDDELEN EN DE EERSTE NEDERLANDSCHE JAARBEURS TE UTRECHT.

Het zij mij vergund uit een oogpunt van billijkheid een opmerking te maken over een brief van onzen geachten hoofdredacteur in het *Tijdschrift* van 24 Maart 1917. Onjuist toch is het antwoord, door professor VAN RIJNBERK op zijn bescheiden vraag gegeven, waar hij beweert, dat niet veel meer dan niets is gedaan voor propaganda of reclame door de vervaardigers van geneesmiddelen. De N.V. Kon. Pharmac. Fabriek voorheen BROCADES en STHEEMAN te Meppel zond aan vele apotheekhoudende artsen doorlopende bewijzen van toegang voor de Eerste Nederlandsche Jaarbeurs. De heer J. KOERT, apotheker te Utrecht, eveneens. De laatste was zelfs zoo vriendelijk mijn vrouw een kaart ter beschikking te stellen, zich zeker wél bewust, dat een doktersvrouw, en wel vooral een plattelandsdoktersvrouw (zie prof. O. LANZ, dit *Tijdschrift* 24 Febr. 1917, bldz. 538), een krachtig aandeel neemt in de werkzaamheden van haar man. Dat de belangstelling der artsen zoo gering was, ligt, dunkt mij, aan het seizoen; velen toch beweerden, dat zij er niet konden uitbreken; anderen, waaronder ondergeteekende, troffen het helaas slecht, dat zij hun bezoekdag hadden gekozen juist op den datum, waarop het Koninklijk Echtpaar de Jaarbeurs kwam bezichtigen.

Ik ben het volkomen met prof. VAN RIJNBERK eens, dat deze mislukking geen dooddoener voor het vervolg mag zijn, maar juist een aansporing om met frisschen moed door te zetten. Wie weet of de Nederlandsche artsen in het vervolg niet meer belangstelling zullen toonen; zeker zal een opwekkend woord vóóraf, van onze geachte redactie, er veel toe kunnen bijdragen, die belangstelling te verhoogen. Wij zien dus met belangstelling ook met het oog op de Nederlandsche geneesmiddelen, deze tweede Jaarbeurs tegemoet.

Nederhorst den Berg, 27 Maart 1917.

Dr. S. WARTENA.